

**MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO**

DSW-3-04/1700/24/2008

Warszawa, dnia 18 grudnia 2008 r.

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

nawiązując do oświadczenia Senatora Tadeusza Skorupki złożonego podczas 21. posiedzenia Senatu RP w dniu 7 listopada 2008 r. przesłanego przy piśmie znak BPS/DSK-043-1081/09 z dnia 17 listopada br. w sprawie Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego – uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

Do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 10 października 2008 r. *o zmianie ustawy o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa* (Dz. U. Nr 203, poz. 1268) Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu nie przysługiwało, mimo przyznania tej szkole kościelnej przez Państwo pełni praw państwowych uczelni akademickich, prawo do ubiegania się o dotacje na inwestycje budowlane przeznaczone na cele dydaktyczne. Sytuację KUL regulowały dwie ustawy: ustawa z dnia 9 kwietnia 1938 r. *o nadaniu Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu pełnych praw państwowych szkół akademickich* i ustawa z dnia 14 czerwca 1991 r. *o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa*. Zgodnie z podstawowymi regułami kolizyjnymi *lex specialis derogat legi generali* (normę o większym stopniu szczegółowości stosuje się przed normą ogólną) oraz *lex posterior derogat legi priori* (prawo ustanowione później należy stosować przed prawem ustanowionym wcześniej) ustawa *o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa* jest zarówno ustawą późniejszą jak i ustawą zawierającą szczegółowe normy. Tym samym umożliwienie KUL ubiegania się o wszelkiego rodzaju dotacje określone w przepisach o szkolnictwie wyższym, z wyłączeniem dotacji na inwestycje budowlane na cele dydaktyczne, nie może zostać określone jako stojące w sprzeczności z normami ustawy *o nadaniu Katolickiemu Uniwersytetowi Lubelskiemu pełnych praw państwowych szkół akademickich*.

Zgodnie z art. 417 Kodeksu cywilnego podstawą ubiegania się o odszkodowanie jest właściwy wyrok Trybunału Konstytucyjnego. W przypadku KUL brak jest jakiegokolwiek wyroku Trybunału Konstytucyjnego stwierdzającego niezgodność ustawy *o finansowaniu Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego z budżetu państwa* z Konstytucją RP lub umową międzynarodową.

W związku z powyższym w obecnym stanie prawnym nie jest zasadne dochodzenie jakichkolwiek odszkodowań przez Katolicki Uniwersytet Lubelski.

Równocześnie pragnę zauważyć, iż podstawowe jednostki organizacyjne KUL, w świetle przepisów ustawy o zasadach finansowania nauki, są jednostkami naukowymi, którym przysługiwało i przysługuje prawo do ubiegania się o dotacje, w tym również dotacje związane z budową budynków przeznaczonych na cele naukowe.

Odpowiadając na drugie pytanie uprzejmie informuję, iż w okresie przedwojennym tematykę związaną z uczelniami wyższymi regulowała ustawa z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (tekst jednolity Dz.U. z 1938 r. Nr 1, poz. 6 z późn. zm.), która zastąpiła ustawę z dnia 13 lipca 1920 o szkołach akademickich. Ustawa ta dzieli szkoły akademickie na państwowe, które wymieniono w art. 2 ustawy oraz prywatne. Zgodnie z art. 54 ustawy prywatne szkoły akademickie mogły otrzymywać w drodze ustawy pełne lub niektóre prawa państwowych szkół akademickich. Wśród wymienionych enumeratywnie w przepisie art. 55 ustawy prywatnych szkół akademickich znalazły się między innymi: Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Wolna Wszechnica Polska w Warszawie, Akademia Handlowa w Krakowie, Akademia Handlowa w Poznaniu, Akademia Nauk Politycznych w Warszawie przy czym tylko Szkole Głównej Handlowej w Warszawie nadano mocą niniejszej ustawy pełne prawa państwowych szkół akademickich.

Łączę wyrazy szacunku

prof. Barbara Kudrycka